

MHKO050021852022

फौजदारी अर्ज (डी.व्ही.) क्र.७०/२०२२
लता शेठे व इतर विरूद्ध अमर शेठे व इतर.

निशाणी क्रमांक १२ वर आदेश.

कौटुंबिक हिंसाचार झाला करीता स्वतः व्यथित स्त्री आहे तसेच स्वतःचे पालन पोषण करण्यास असमर्थ आहे असे कथन करत अर्जदार क्र.१ की जी उत्तरवादी यांची पत्नी आहे तर अर्जदार क्र.२ व ३ की जी त्यांच्या अज्ञान मुली आहेत त्यांनी कौटुंबिक हिंसाचारापासून महिलांचे रक्षण करणारा अधिनियम, २००५ मधील तरतुदीनुसार अर्ज दाखल करत विविध अनुतोषांची मागणी केली. मागणी केलेले इतर अनुतोष पुराव्याअंति प्रकरण गुणदोषावर निर्णयित होतेवेळी दिले जातील तथापि, आता तातडीची बाब म्हणून अंतरिम पोटगी द्यावी अश्या अनुतोषाची मागणी केली.

(२) मुळ अर्ज, अंतरिम पोटगी मागणीचा अर्ज, उत्तरवादी यांनी दाखल केलेले लेखी म्हणणे यासह संचिकेवर उपलब्ध कागदोपत्री पुराव्याचे बारकाईने अवलोकन केले. सविस्तर युक्तीवाद ऐकला.

(३) मान्य व कबुल बाबी :-

(अ) नातेसंबंध (ब) अर्जदार क्र.२ व ३ अज्ञान (क) अर्जदार नोकरीस नाहीत.(ड) उत्तरवादी क्र.३ सेवानिवृत्त.

(४) प्रस्तुत प्रकरणाव्यतिरिक्त फौजदारी अथवा दिवाणी प्रकरणामध्ये उत्तरवादी यांच्याकडून अर्जदार यांना खावटी/अन्नवस्त्राची रक्कम मिळत नाही असे कळविले.

(५) रजनीश वि.नेहा या न्यायनिर्णयामध्ये ठरवून दिलेल्या मार्गदर्शक तत्वांची पुर्तता म्हणुन उत्तरवादी यांनी नि.क्र.२० उत्पन्न व दायित्वाची

शपथपत्रे दाखल केले. अर्जदार यांना पुरेशी संधि असताना देखील त्यांनी तसे शपथपत्र सादर केले नाही.

(६) पत्नी असो अथवा अपत्य भले ते औरस असो की, अनौरस असो, निर्वाहा करीता आदेश पारीत करण्यापुर्वी हे पाहणे जरूरी की, ते स्वतःचे पालनपोषण करण्यास असमर्थ आहेत काय.? त्यांच्याकडे उत्पन्नाचे पुरेसे साधन आहे काय.? उत्तरवादी यांच्याकडे त्यांना स्वतंत्र खावटी देण्यासाठी उत्पन्नाचे पुरेशे साधन आहे काय.? मुळात उत्तरवादी यांच्याकडे पुरेशी आर्थिक पैपत या एकाच बाबीचा विचार करता अंतरीम पोटगीचा आदेश पारीत करता येणार नाही. वर नमुद बाबींच्या अगोधर मुळात प्रथम कौटुंबीक हिंसाचार झाला आहे काय.? त्याकरीता न्यायालयाचे प्रथमदर्शनी समाधान होईल इतपत पुरावा आहे काय या बाबी पहाव्या लागणार आहे.

(७) अर्जदाराच्या वतीने युक्तीवाद की, उत्तरवादी यांनी अर्जदारांचा सांभाळ करण्यास उपेक्षा केली / नकार दिला. या ठिकाणी मी नमुद करतो की, मुळात प्रस्तुतचे प्रकरण हे फौ.प्र.सं.कलम १२५ प्रमाणे दाखल नाही. कौ.हि.म.र.अधिनियम, २००५ मधील तरतुदीनुसार दाखल प्रकरणामध्ये आदेश नोंदवितेळी कौटुंबीक हिंसाचार झाला काय.? मुख्यत्वे ही बाब पहाणे जरूरी. 'कौटुंबीक हिंसाचार' ही बाब 'सांभाळ करण्यास उपेक्षा/नकार' यापेक्षा भिन्न आहे. 'सांभाळ करण्यास उपेक्षा/नकार' याच्याशी त्याचा थेट संबध जोडता येणार नाही. त्यामुळे 'सांभाळ करण्यास उपेक्षा/नकार' यावरून खावटी देणे हे अधिकार क्षेत्राबाहेरील बाब आहे.

(८) कौटुंबीक हिंसाचार झाला काय.? याची उकल होण्याकरीता संचिकेवरील उपलब्ध पुराव्याचे अवलोकन केले. पैशाची मागणी, अपमानास्पद वागणूक, मारहाण, शिवीगाळ शारीरिक व मानसीक छळ असे थेट आरोप केले आहेत. कलम ३ मध्ये कौटुंबीक हिंसाचाराची व्याख्या स्पष्ट आहे. त्यामध्ये पतीने किंवा उत्तरवादीने केलेले कोणतेही कृत्य, लोप

पावलेले कृत्य किंवा कृति किंवा वागणूक ज्यावेळी हिंसाचार म्हणून स्पष्ट होईल अश्या वेळी पुढील गोष्टींचा हिंसाचार म्हणून ठरविला गेला आहे. आरोग्यास, सुरक्षीततेस, जीवीतवास किंवा स्वास्थ्यास, मानसीक किंवा शारीरीक दुखापती किंवा लैंगिक गैरवर्तन, अवयवायांना दुखापत, शाब्दीक, भावनीक आणि आर्थीक गैरवर्तन या गोष्टींचा समावेश केला आहे. त्रास देणे, दुखापत करणे, जखमी करणे, व्यथित व्यक्तीचा जीव धोक्यात आणण्यास भग पाडणे, तिच्या कोणत्याही दुखापतीस कारणीभूत होणे या बाबी देखील समाविष्ट आहेत.

(९) उपलब्ध पुराव्यावरून कलम ३ प्रमाणे कौटुंबीक हिंसाचार झाला आहे ही बाब प्रथमदर्शनी सिध्द होत आहे. अर्जदाराने केलेले सर्व विरूध्द कथन उत्तरवादी यांनी स्पष्ट नाकारले आहेत. तथापि, ही बाब दुर्लक्षित करता येणार नाही की उत्तरवादी व अर्जदार हे आज रोजी विभक्त राहत आहेत. कोणतेही भारतीय स्त्री कोणताही त्रास नसताना पतीचे घर सोडून स्वतःच्या मर्जीने विभक्त राहणार नाही.

(१०) अर्जदार स्वतःच्या मर्जीने उत्तरवादी यांच्यापासून विभक्त राहत आहेत असे दर्शविणारा पुरावा संचिकेवर नाही. संचिकेवर अशी कोणतीही बाब नाही की ज्यायोगे असे म्हणता येईल की, उत्तरवादी यांनी एकाच वेळी मोठी रक्कम अर्जदाराला दिली आहे किंवा पैश्याचे स्रोत असलेली एखादी मिळकत तिला दिली आहे आणि त्या रकमेचा विनीयोग करून अर्जदार स्वतःचा उदरनिर्वाह करू शकतात. अर्जदार नोकरीस आहे त्यांच्याकडे उत्पन्नाचे स्वतंत्र साधन साधन आहे असे देखील उपलब्ध पुराव्यावरून दिसून येत नाही.

(११) उत्तरवादी यांनीच अर्जदारांचा त्याग केला की अर्जदार स्वतःहून विभक्त राहत आहेत यासह तत्सम बाबींवर योग्य वेळी उहापोह केला जाईल. पतीपासून विभक्त राहणारी कोणतीही स्त्री उपजीवीकेसाठी काहीतरी करणारच आहे. जरी क्षणभर गृहित धरले की काही तरी छोट्टेमोठे कामधंदा

करून अर्जदार स्वतःचा चरितार्थ भागवत आहेत तथापि, ती बाब म्हणजे त्या स्वतःचा चरितार्थ चालविण्यास समर्थ आहेत असे होणार नाही. बादशाह वि. उर्मिला एस.एम.पी.क्र.८५९६/२०१३ फौ.अर्ज क्र.१९५३०/२०१३ या प्रकरणामध्ये ठरविलेले मार्गदर्शक तत्व आपणास लक्षात घेता येईल. चरितार्थ भागविण्याकरीता एखादे छोटे मोठे काम केले त्या एका बाबीवरून पत्नी अन्नवस्त्राची रक्कम मिळण्यास अपात्र ठरणार नाही. सुधा पाटील वि. राजकुमार रवी पाटील १९९७ (२)एम.एल.जे.२५० या प्रकरणामध्ये तर अंध पतिस देखील पत्नीला पोटगीची रक्कम देण्यास आदेशीत केले होते. हरदेव सिंग विरूध्द उत्तर प्रदेश सरकार १९९५ क्री.लॉ.ज.१६५२ या प्रकरणामध्ये तर असे ठरविले की “पती हा साधु जरी झाला तरी तो पत्नी व मुलांचा सांभाळ करण्याची जबाबदारी टाळू शकत नाही.”. संदिप वि.सुमन या प्रकरणामध्ये ना.पंजाब व हरियाणा उच्च न्यायालयाने असे ठरविले आहे की, स्वतःचा चरितार्थ चालविण्यास सक्षम नसलेल्या पत्नीस सांभाळणे ही केवळ कायदेशीर नाही तर नैतिक जबाबदारी आहे आणि पती हा प्रोफेशनल भिक्षूक जरी असला तरी तो ती जबाबदारी टाळू शकत नाही. प्रस्तुत प्रकरणामध्ये अर्जदार क्र.१ यांनी पुर्नविवाह केला असे उत्तरवादी यांचे कथन नाही. उलटपक्षी ती उत्तरवादी क्र.१ यांनी जन्म दिलेल्या अर्जदार क्र.२ व ३ यांचा सांभाळ करत आहे असे स्पष्ट दिसून येत आहे.

(१२) या प्रकरणात तर उत्तरवादी तरुण आहेत. निश्चीतच कष्ट करण्याची धामक असलेले त्याचे वय आहे. गजेंद्र सिंग यादव वि.श्रीमती बिंदु यादव, मणु/आर.एच /३११/२०१३ राजस्थान या प्रकरणामध्ये ठरविल्या प्रमाणे पत्नीचा सांभळ करणे ही पतीची जबाबदारी आहे. उत्तरवादी क्र.१ यांच्याकडे आदर्श फुटवेअर नांवाचे मौजे कोडोली येथे दुकान आहे किंवा त्यांच्या नांवे स्थावर मिळकत आहे असे दर्शविणारा कोणताही कागदोपत्री पुरावा अर्जदार यांनी सादर केला नाही. उत्तरवादी क्र.४ यांचे चिकन विक्रीचे दुकान

आहे याबाबत देखील कोणताही पुरावा नाही. परंतु, उत्तरवादी क्र.१ हे एमआयडीसी मध्ये काम करतात व त्यापासून त्यांना प्रतिमहिना रक्कम रूपये ८०००/- मिळतात ही बाब खुल्या न्यायालयामध्ये उत्तरवादी यांच्या विधिज्ञानी मान्य केली. उत्तरवादी क्र.२ व ३ यांच्या नांवे स्थावर मिळकत असल्याचे दाखल ८-अ उता-यावरून दिसून येते. अर्जदार क्र. १ यांच्या पार्लरसाठी उत्तरवादी क्र.१ यांनी ३ लाख रूपये कर्ज काढले हे मोघम कथन असल्याचे जाणवते. आईवडिलांच्या वैद्यकिय उपचाराकरिता मी बराच खर्च केला असे उत्तरवादी क्र.१ यांचे कथन. निश्चितच जी बाब मॉरली योग्य आहे परंतु, त्याचवेळी स्वतःच्या पत्नी व दोन लहान मुलींना विभक्त राहतात त्या दिवसापासून आज पर्यंत एकही रूपयांची मदत केली नाही हे देखील ते मान्य करतात. उत्तरवादी क्र.१ हे त्यांना खावटी देण्यास सक्षम असल्याचे दिसून येत आहे. उत्तरवादी याचे असे कोठेही म्हणणे नाही की, अर्जदार व तो उभयतांच्या संमतीने विभक्त राहत आहेत. पत्नीविरुद्ध जे काही आरोप केले आहेत निश्चीत सबळ पुरावा सादर केल्यास पत्नीच्या विरुद्ध देखील विरुद्ध आदेश पारित केले जातील तथापि, त्याकरीता गुणदोषावर प्रकरण निर्णयीत होईपर्यंत थांबावे लागेल. तातडीने त्या वर ठाम असे मत नोंदविता येणार नाही.

(१३) मुळात अंतरिम पोटगी मंजूर करण्याचा उद्देश हा टु प्रिव्हेंट द डेस्टीटयुशन व व्हॅग्रन्सी असा आहे. पतीच्या स्टेटसप्रमाणे जीवन जगण्याचा समान हक्क व अधिकार पत्नी या नात्याने अर्जदारांचा आहे. दैनंदिन गरजेच्या वस्तुंच्या किंमतीमध्ये वाढ झाली आहे याबाबत न्यायालय स्वतःहून दाखल घेवू शकते.

(१४) प्रकरणाची परिस्थिती पाहता, नातेसंबंध, दैनंदिन गरजाकरीता पैश्याची निकड याचा विचार केला. उत्तरवादी यांच्याकडे येणेप्रमाणे उत्पन्नाचे साधन दिसून येत आहेत. उभय पक्षकारांचे वय, सध्या आवश्यक गरजा

भागविण्यासाठी लागणार खर्च, त्यांचे उत्पन्न, त्यांच्यावर अवलंबून असलेले सदस्य, शिक्षण दवाखाना करीताचा खर्च, या सर्व बाबी विचारात घेतल्या.

(१५) दुःखी महिला पर्यंत पतीच्या दुर्व्यवहाराच्या वागणुकीमुळे वैवाहीक घरात किंवा सामाईक घरात राहण्यास असमर्थ आहेत अश्या महिलांपर्यंत या हितकारारक कायद्याचा फायदा पोहचविणे जरूरी. कलम दोन (क) अन्वये अर्जदार हे पिडीत व्यक्ती आहे असे स्पष्ट जाणवत आहे. सर्व विवेचना वरून कौटुंबिक हिंसाचार झाल्याचे, स्वतःचे पालन पोषण करण्यास अर्जदार असमर्थ यासह उत्तरवादी क.१ यांच्याकडे उत्पन्नाचे पुरेसे साधन आहेत असे प्रथमदर्शनी दिसून येत असल्यामुळे अंतरीम अनुतोष देणे जरूरी वाटते. अर्जदार यांना पुरेशी संधि असताना देखील त्यांनी उत्पन्न व दायित्वाचे शपथपत्रे दाखल केले नाही करिता केवळ अंतरीम खावटी हद्दीपुरत अनुतोष देणे योग्य राहिल. करिता खालील प्रमाणे आदेश.

आदेश

१. अर्ज अंशतः मंजूर केला.
२. उत्तरवादी क.१ यांस आदेशीत करण्यात येते की, त्यांनी सदर अर्ज दाखल तारखेपासून अर्जदार क.१ ते ३ यांना प्रतिमहा अनुक्रमे रक्कम रु.३०००/- प्रमाणे अंतरीम अन्न वस्त्राची रक्कम द्यावी.
३. या व्यतिरिक्त सदर अर्जाचा खर्च म्हणुन उत्तरवादी यांनी अर्जदारांस रक्कम रु.५०००/- द्यावी.
४. उत्तरवादी यांनी प्रस्तुत अर्ज न्यायप्रविष्ट असताना अर्जदारास कोणतीही शारीरिक व मानसीक इजा पोहचवू नये, कौटुंबिक हिंसाचाराचे कोणतेही कृत्य करू नये.
५. कौटुंबिक हिंसाचारापासून महिलांचे रक्षण करणारा अधिनियम, २००५ कलम २४ प्रमाणे आदेशाची प्रत अर्जदारास विनामुल्य देण्यात यावी.
६. सदर न्यायनिर्णयाविरूद्ध नाराज असल्यास उभयतांना मा.वर्षिष्ठ न्यायालयाकडे दाद मागता येईल.

७. संबंधीत पोलीस ठाण्याच्या प्रभारी अधिका—याने सदर आदेशाची अंमलबजावणी होण्याकरीता मदत करावी.
८. प्रकरण अंतिमतः गुणदोषावर निर्णयीत करतेवेळी, सदर आदेशामधील कोणतीही बाब उभय पक्षकारापैकी कोन्हासही पुरक अथवा बाधक राहणार नाही.
९. सर्व कायदेशीर मुद्दे खुले ठेवले.

आदेश खुल्या न्यायालयामध्ये अधिघोषित करण्यात आला.

(गणेश अंबादास घुले)
न्यायदंडाधिकारी वर्ग १, इचलकरंजी.
ता.हातकणंगले, जि.कोल्हापूर.
न्यायालय क्र.३
जे.ओ.कोड : २५९४.

दिनांक : ३१/१०/२०२३.

प्रमाणपत्र

मी अशी खात्री देतो की, सदर पी.डी.एफ. संचिकेमधील मजकूर मुळ न्यायानिर्णयाप्रमाणे / आदेशाप्रमाणे प्रत्येक शब्द बरोबर आहेत.

लघुलेखकाचे नांव — संकेत संजय भोपळे

न्यायालयाचे नांव — ३रे सह दिवाणी न्यायाधीश क.स्तर व न्यायदंडाधिकारी वर्ग १, इचलकरंजी.

आदेश दिनांक : ३१.१०.२०२३.

पिठासिन अधिका—यानी स्वाक्षरी केलेला दिनांक : ३१.१०.२०२३.

आदेश/न्यायनिर्णय अपलोड केलेला दिनांक : ३१.१०.२०२३.